

P R A E F A T I O.

casibus, & interitui obnoxia cognoscant, cogitationes suas, studia, animum & mentem, quæ re nulla creata satiari potest, ad sublimia & sempiterna bona eleuent, ad solum Deum anhelent. In cuius manu sunt omnia iura regnorum, & omnes fines consistunt.

Et hac quidem ratione, Regna, vrbes, & Respub. manes & labores suos perferunt, fatumque suum, hoc est, ruinam & interitum consequuntur. L. Florus populi Romani & Urbis Romæ, quatuor ponit ætates, infantiam tribuit gubernationi Regum; crescentem verò & adultam, consulibus. Vt enim hominum ætates annorum accessione mutantur. Ità ciuilibus societatibus, florentem, maturam, & senescentem ætatē, scriptores alij cum L. Floro, attribuerunt, senilem, & decrepitam, fatalem urbium euersionem nuncupantes. Ego iustitiam & vindictam diuinam dixerò, quam non fatali, & alieno aliquo casu, sed propria culpa vrbes sentiunt. Fatetur id Cicero, qui Romanam ruinam Africanum ita lamentatē introducit. Nostra, inquit, ætas cum Rempub. sicut picturam accepisset egregiam, sed euanescentem vetustate, non modo eam coloribus ijsdem, quibus fuerat, renouare neglexit, sed ne id quidem curauit, vt formam tantum eius, & extrema tanquam lineamenta seruaret. Quid enim manet ex antiquis moribus, quibus illè dixit stare rem Romanam, quos ita obliuione obsolescit videmus, vt non modo non colantur, sed etiam ignorentur? Nam de viris quid dicam? mores enim ipsi perierunt virorum penuria: Cuius tanti mali non modo reddenda ratio nobis, sed etiam tanquam reis capitis, quodammodo dicenda causa est. Nostris enim vicij, non casu aliquo Rempub. verbo retinemus, re ipsa verò iam pridem amisimus. Hæc quidem Cicero, qui, si doctrinam Christianam gustasset, qua nos, per misericordiam Dei imbuti sumus, Anne, cum Syrach dixisset, Regnum à gente in gentem propter tyrannidem iniurias, & alia principum ac populi delicta transferri? Et cum Sapiente, Prou. 14. Iustitia eleuat gentem, miseris autem facit populos peccatum.

Deus iusto suo iudicio, causas quandoq; permittit, ob quas vrbes, communitates, & regna, vel domesticis, vel externis bellorum procellis, per afflictionem & paupertatem, ad veram errantium cognitionem, & deprauatæ vitæ immutationem adigantur. Scribunt & conquerruntur Medici, nouos subinde morbos humana corpora moleitare, qui ab Auerroë, Aui-cenna, Galeno, Hipocrate noti & explicati nunquam fuerunt, ita, vt noua sint excogitanda remedia, quæ his curandis, adhibeant. Consimili modo Regnorum, Respublicarum & Urbium corpora, nouarum & incognitarum factionum virus, infelici fato, frequenter occupat, quorum ne nomina quidem intelligi, & explicari queunt. Meminit Meierus in Flandriæ Annalibus BRIGANDORVM; Prædones fuerunt, qui vsque adeo in Normandia inualuerant, vt licet vno anno decem millia ab Anglis supplicio affecti fuerint, tamen ista fece Regio minimè purgari potuerit. Meminit Lesleus in descriptione Scotiæ FACTORVM, qui vniuersam Scotiam diris modis vexabant. BOAGANDOS Saluianus recenset, non quidem seditiosos, sed, quos cruentorum iudicum tyrannis, ob crebras & intolerabiles exactiones, & seruitutem, quauis morte duriorē, criminosos fecerat, vt abs Romanis ad hostes ac barbaros deficerent. Meminit BRABANTIO num Annonius, qui in Gallia summæ crudelitatis tyrannidem exercebant. Hæc autem grassatorum genera, quare talia sortita sint nomina, nemo hætenus explicauit. Circa initium imperij Valentiniani iunioris BAGAVDARVM factio Gallias afflixit, Battone duce, rusticis seruisq; grauitertumultuantibus. GVELFI & GIBELLINI, quas strages in orbe Christiano ediderint, nemo ferè nescit: qua verò de causa sint ita nominati, non facile expediueris, nisi dubias coniecturas pro veris principijs velis haberi. Becanus in suis Atuatibus, difficillimū, inquit in factionibus nominum causas inuenire. Quoties his annis proximis, quibus factiones primū in Francia, deinde apud nos in Brabantia ortæ sunt, ingenti publicæ tranquillitatis damno, & extremo fortassis, ni Deus auerteret, exitio christianitatis, disputationū meminimus, qua causa illæ HV-GENOTARVM, hæc, GEVSIORVM acceperint nomenclaturam. Etenim eiusmodi absurdas voces, semper ingens aliquod malum portendere iudico; quod Romani etiam crediderunt, dum boni nominis eum esse vellent, quem primū militiæ adscriberent.

Multa de Repub. & Vrbe benè instituenta à summis & præstantibus viris prudenter sunt excogitata, & ad posteritatem doctissimis scriptis transmissa, quorum commentaria & politica præcepta multi ex Magistratu libenter legunt & amplectuntur, & tamen optatam bonæ Reipub. formam assequi nequeunt, sed cum dolore & gemitu quandoq; tolerare coguntur, quod non optima consilia in vrbebus suis præualeant, quæ publicam ciuilibus societatis pacem perturbent. Quo quidem ipso monemur, vt non nobis, & humanæ tantum prudentiæ, sed diuini nominis gloriæ omnem bonæ gubernationis honorem adscribamus. Nisi enim dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat, qui custodit eam. Quod veteres sibi firmiter persuasisse, multis argumentis ostenderunt, quando vallorum & mœniorum, potentia, quibus